

at de Udgifter, der medgaa til Afgifternes Optrækning, kunne spares, og Administrationen i det hele simplificeres. — Naar nærværende Forslag endvidere indeholder en Række Regler om Nedsættelser i forskellige Afgifters Beløb forinden Afløsningen, er Forslaget ogsaa i denne Henseende i fuld Overensstemmelse med Kommissionsudkastet. Kommissionens Medlemmer ere mødtes i en enstemmig Udtalelse om, at *Arvefæsterne ikke have noget retlig Krav paa Nedsættelse*. Statskassens Ret til Afgiftsvarelsen er, for saa vidt angaar samtlige Arvefæste- og lignende Afgifter, af rent privatretlig Karakter og retlig set ganske uangribelig, idet den hviler paa gyldigt stiftede Kontraktsforhold, paa hvilke der ingen Sinde ses at være sket noget Brud fra Statens Side. De foreslaaede Nedsættelser kunne derfor ene og alene begrundes ved et *Billighedshensyn*, som Staten mulig maatte finde Anledning til at udvise overfor enkelte af de paagældende Arvefæstere.

Idet man i saa Henseende og iøvrigt til nærmere Forklaring og Begrundelse af Forslagets Bestemmelser i det hele kan henholde sig til den af nævnte Kommission afgivne Betænkning, af hvis 3die og 4de Afsnit Aftryk findes vedhæftet, skal alene med Hensyn til de foreslaaede Ændringer i Kommissionens Udkast følgende Bemærkninger fremsættes:

§ 2 i Kommissionens Udkast er udeladt i nærværende Forslag. Med Hensyn til Statens endnu bestaaende *Jagtret* paa en Del Jorder, særlig i Frederiksborg Amt, maa det nemlig siges, at Retten i sig selv har en meget ringe Værdi, baade paa Grund af de enkelte Jorders mindre Udstrækning og deres spredte Beliggenhed, og da dernæst nævnte Rettighed, der i hvert Fald ikke er udøvet i umindelige Tider, formentlig heller ikke kan forventes nogen sinde at ville blive kaldt til Live paa ny, bør den rettest bortfalde uden Vederlag. Det samme bør dernæst gælde den Forpligtelse, som de vedkommende Arvefæstere paa Hørsholm, Frederiksborg og Kronborg Distrikter ifølge Skøderne endnu have til at yde *Pligtarbejde*, særlig „Klapjagtsdage“. I Nutiden gør Staten i Virkeligheden ikke eller dog kun i yderst ringe Omfang Brug af den til Forpligtelsen svarende Ret, og yderligere maa med Hensyn til Husmændene — der i større Omfang end Gaardmændene endnu have den formelle Forpligtelse — bemærkes, at Omkostningerne ved Forpligtelsens Omsætning til en Pengeydelse formentlig nærmest vil opsluge denne Pengeværdi, der kun kan ansættes til et

meget ringe Beløb, jfr. ogsaa Kommissionens Bemærkninger til dens Forslags § 2.

For saa vidt man maatte mene, at ogsaa nævnte Forpligtelser burde være Genstand for Afløsning under Hensyn til, at de samme Forpligtelser for mange Arvefæstejendommers Vedkommende i sin Tid ere blevne afløste mod Vederlag, kan Rigtigheden af denne Betragtning ikke indrømmes; thi de tidligere Afløsninger have fundet Sted paa et Tidspunkt, da Rettighederne havde en virkelig Værdi, medens Udviklingen senere har medført, at en saadan Værdi nu ikke længere er til Stede. Paa den anden Side er det en Selvfølge, at de i sin Tid gyldigt afsluttede Afløsningskontrakter vedblivende staa ved Magt.

I Overensstemmelse hermed foreslaas i Forslagets § 5, at Statens Jagtret og Ret til Pligtarbejde bortfalde ved Lovens Ikrafttræden.

ad § 5.

De i denne Paragraf foreslaaede Nedsættelser i og Ophævelse af forskellige Arvefæsterne m. fl. paahvilende Forpligtelser ere i fuld Overensstemmelse med de af nævnte Kommission gjorte Ind- og Hensstillinger, og til Forslagenes nærmere Begrundelse kan ganske henvises til den vedhæftede Ekstrakt af Kommissionens Betænkning.

I Henhold til, hvad ovenfor er bemærket, foreslaas endvidere, at den Statskassen endnu tilkommende Jagtrettighed samt Ret til Pligtarbejde særlig til Klapjagtsdage bortfalder.

ad § 8.

Ligesom Statskassen, hvor der paahviler den Byrde overfor Ejere af Ejendomme, der tidligere have været behæftede med Jordebogsafgift, ved Afløsningen bør yde den berettigede fuld Erstatning, saaledes bør formentlig samme Regel gælde, hvor Statskassen staaar som Debitor overfor nuværende Afgiftsydere. For saa vidt afviger nærværende Bestemmelse fra Kommissionens, som denne i sit Forslag til § 8 kun har foreslaaet fuld Erstatning overfor Ejere af Ejendomme, der tidligere have været, men ikke nu ere behæftede med Jordebogsafgift.

ad § 11.

Da første Betaling af de halvaarlige Ydelser efter nærværende Forslag paabegyndes 3½ Aar efter det af Kommissionen forudsatte, er den i Bemærkningerne til Kommissionsforslagets § 11 ommeldte Tabel her omtrykt med de deraf følgende Ændringer i Aarstallene.